

UPRAWNIENIA LEKARZA WETERYNARII

DO TWORZENIA I ORGANIZACJI ZAKŁADÓW LECZNICZYCH DLA ZWIERZĄT

LEKARZ WETERYNARII JEST UPRAWNIONY DO TWORZENIA I ORGANIZACJI ZAKŁADÓW LECZNICZYCH DLA ZWIERZĄT. UPRAWNIENIA TE WYNIKAJĄ Z USTAWY O ZAWODZIE LEKARZA WETERYNARII I IZBACH LEKARSKO-WETERYNARYJNYCH, ORAZ Z USTAWY O ZAKŁADACH LECZNICZYCH DLA ZWIERZĄT.

Przemysław Gogojewicz

Kancelaria Usług Prawnych Gogojewicz & Współpracownicy
Radcy Prawni i Doradcy Podatkowi w Chorzowie

Na podstawie art. 1 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, wykonywanie zawodu lekarza weterynarii polega na ochronie zdrowia zwierząt oraz weterynaryjnej ochronie zdrowia publicznego i środowiska, a w szczególności:

- 1) badaniu stanu zdrowia zwierząt;
- 2) rozpoznawaniu, zapobieganiu i zwalczaniu chorób zwierząt;
- 3) leczeniu zwierząt oraz wykonywaniu zabiegów chirurgicznych;
- 4) wydawaniu opinii i orzeczeń lekarsko-weterynaryjnych;
- 5) badaniu zwierząt rzeźnych, mięsa i innych produktów pochodzenia zwierzęcego;
- 6) sprawowaniu czynności związanych z nadzorem weterynaryjnym nad obrotem zwierzętami oraz warunkami sanitarno-weterynaryjnymi miejsc gromadzenia zwierząt i przetwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego;
- 7) badaniu i ocenie weterynaryjnej jakości pasz i pasz leczniczych oraz warunków ich wytwarzania i dystrybucji;

- 8) stosowaniu produktów leczniczych weterynaryjnych wydawanych z przepisu lekarza weterynarii;
- 9) wydawaniu recept na produkty lecznicze, z wyłączeniem produktów leczniczych weterynaryjnych, które będą stosowane u zwierząt.

Prawo do wykonywania zawodu lekarza weterynarii

Zgodnie z art. 2 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przyznaje, na wniosek, z zastrzeżeniem ust. 2 oraz art. 2a ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii osobie, która:

- 1) jest obywatelem polskim lub obywatelem innego państwa członkowskiego;
- 2) posiada:
 - a) dyplom lekarza weterynarii wydany przez polską szkołę wyższą albo
 - b) dyplom lub inny dokument potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii spełnia-

jące minimalne wymagania w zakresie kształcenia określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych, wydany przez właściwe organy innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, wymieniony w wykazie, o którym mowa w art. 2f ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, albo

- c) dyplom lekarza weterynarii wydany przez właściwe organy innego państwa niż państwo członkowskie, jeżeli dyplom ten potwierdza kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii spełniające minimalne wymagania w zakresie kształcenia określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych oraz został uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równoważny dokumentom wymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 2f ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych;
- 3) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;

- 4) jest zdolna, ze względu na stan zdrowia, wykonywać zawód lekarza weterynarii;
- 5) wykazuje nienaganną postawę etyczną;
- 6) nie została pozbawiona praw publicznych prawomocnym wyrokiem sądu.

Uprawnienia lekarza weterynarii do tworzenia i organizacji zakładów leczniczych dla zwierząt

Lekarze weterynarii posiadają uprawnienia do tworzenia i organizacji zakładów leczniczych dla zwierząt. Jak wynika z art. 5 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt zakład leczniczy dla zwierząt może być utworzony i prowadzony przez osoby fizyczne, osoby prawne albo jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.

Kierownikiem zakładu leczniczego dla zwierząt, zwanym „kierownikiem zakładu”, może być wyłącznie lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 13 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt.

Warto podkreślić, że:

Mandat członka organu izby lekarsko-weterynaryjnej wygasa wskutek:

- 1) śmierci;
- 2) zrzeczenia się mandatu;
- 3) skreślenia z rejestru członków izby lekarsko-weterynaryjnej;
- 4) odwołania przez organ, który dokonał wyboru;
- 5) utraty obywatelstwa polskiego;
- 6) ukarania prawomocnym orzeczeniem sądu lekarsko-weterynaryjnego na kary określone w art. 46 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt
- 7) skazania prawomocnym wyrokiem na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych lub zakazu wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

Uwaga

Zakład leczniczy dla zwierząt utworzony i prowadzony przez osobę fizyczną (np. lekarza weterynarii), osobę prawną (np. spółkę), albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej (spółka osobowa) zajmującą się produkcją zwierząt może świadczyć usługi weterynaryjne wyłącznie dla zwierząt

hodowanych przez tę osobę lub jednostkę, jednak nie może wystawiać certyfikatów o stanie zdrowia tych zwierząt dla celów związanych z obrotem zwierzętami.

Siedziba zakładu leczniczego dla zwierząt

Zgodnie z art. 6 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt, zakład leczniczy dla zwierząt posiada stałą siedzibę spełniającą warunki, o których jest mowa w art. 7-11 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt, wyposażoną odpowiednio do zakresu świadczonych usług weterynaryjnych albo w przypadku weterynaryjnego laboratorium diagnostycznego – usług laboratoryjnych.

Podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt (np. lekarz weterynarii) jest obowiązany do dbałości o ochronę środowiska oraz do ewidencjonowania i magazynowania odpadów na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Zakłady lecznicze dla zwierząt podlegają oznaczeniu. Szczegółowe zasady oznaczania zakładów leczniczych dla zwierząt określa, w drodze uchwały, Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, uwzględniając ich podział, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt.

Wyposażenie gabinetu lekarza weterynarii

Na podstawie art. 7 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt, gabinet weterynaryjny powinien zostać wyposażony w szczególności w:

- 1) pokój przyjęć z poczekalnią;
- 2) aparaturę i sprzęt dostosowane do zakresu świadczonych usług weterynaryjnych;
- 3) sprzęt i urządzenia do przechowywania produktów leczniczych i wyrobów medycznych;
- 4) zaplecze sanitarne i socjalne.

Uwaga

Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz ogólnokrajowych organizacji zrzeszających osoby wykonujące zawody z zakresu medycyny weterynaryjnej, określił w Rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań dla gabinetów weterynaryjnych z dnia 16 sierpnia 2004 r. (t.j. Dz. U. Nr 194, poz. 1990) szczegółowo wymagania, mając na względzie prawidłowe wykonywanie przez gabinet wete-

rynaryjny usług weterynaryjnych oraz bezpieczeństwo epizootyczne i epidemiologiczne.

Przykład praktyczny

Pytanie

Lekarz weterynarii chciałby otworzyć swój gabinet. Gdzie zgodnie z przepisami powinien się on mieścić i jakie dodatkowe warunki powinien spełniać?

Odpowiedź

Zgodnie z § 2-4 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań dla gabinetów weterynaryjnych, gabinet weterynaryjny powinien mieścić się w odrębnym budynku lub lokalu albo stanowić wyodrębnioną część budynku lub lokalu przeznaczonego na inne cele, jeżeli pomieszczenia gabinetu weterynaryjnego są wyraźnie oddzielone od innych pomieszczeń tego budynku lub lokalu.

Pokój przyjęć z poczekalnią powinien mieścić się:

- 1) na poziomie terenu lub
- 2) w suterenie, w rozumieniu przepisów o warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, jeżeli zapewnione jest oświetlenie naturalne dostosowane do rodzaju świadczonych usług.

Pozostałe pomieszczenia gabinetu weterynaryjnego mogą mieścić się na różnych kondygnacjach.

Gabinet weterynaryjny powinien mieć:

- 1) odrębne wejście prowadzące bezpośrednio do pomieszczeń gabinetu;
- 2) podłogi wykonane z materiałów trwałych, łatwo zmywalnych, odpornych na działanie wody i środków dezynfekcyjnych;
- 3) miejsce do przechowywania dokumentacji weterynaryjnej, zabezpieczone przed dostępem osób nieupoważnionych;
- 4) pokój przyjęć z poczekalnią z miejscami siedzącymi;
- 5) instalacje:
 - a) wodną,
 - b) elektryczną,
 - c) grzewczą,
 - d) kanalizacyjną;
- 6) urządzenia zapewniające wymianę powietrza.

W pokoju przyjęć ściany powinny być wykonane z materiałów gładkich, łatwo zmywalnych, odpornych na działanie wody i środków dezynfekcyjnych.

W pokoju przyjęć lub zapleczu sanitarnym powinny znajdować się umywalka z doprowadzoną bieżącą wodą ciepłą i zimną, środki do mycia i odkażania rąk,

ręczniki jednorazowego użytku oraz pojemnik na zużyte ręczniki.

Parapety w pokoju przyjęć gabinetu weterynaryjnego powinny być wykonane materiałem trwałym, gładkim, odpornym na działanie wody i środków dezynfekcyjnych i być łatwe do czyszczenia.

Grzejniki w pokoju przyjęć gabinetu weterynaryjnego powinny być gładkie i łatwe do czyszczenia.

Powierzchnia pokoju przyjęć z poczekalnią powinna wynosić co najmniej 8 m².

Wysokość pokoju przyjęć z poczekalnią powinna wynosić co najmniej 2,2 m.

Powierzchnia zaplecza sanitarnego i zaplecza socjalnego powinna wynosić co najmniej 3 m².

Przykład praktyczny

Pytanie

Lekarz weterynarii planuje wyposażyć swój gabinet weterynaryjny. Jak powinno wyglądać wyposażenie gabinetu i na podstawie jakich przepisów?

Odpowiedź

Zgodnie z § 5-7 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań dla gabinetów weterynaryjnych, gabinet weterynaryjny wyposaża się w:

- 1) sprzęt i urządzenia do przechowywania produktów leczniczych, artykułów sanitarnych, sprzętu jednorazowego użytku i innych produktów medycznych, zgodnie z wymaganiami określonymi przez producenta lub wynikającymi z ich właściwości;
- 2) pojemniki na odpady, w tym na odpady weterynaryjne.

Pokój przyjęć lekarz weterynarii powinien wyposażyć w:

- 1) stół zabiegowy, dostosowany wielkością do zakresu i rodzaju świadczonych usług weterynaryjnych, wykonany z materiału trwałego, łatwo zmywalnego i odpornego na działanie środków dezynfekcyjnych;
- 2) lampę bakteriobójczą;
- 3) stetoskop.

W przypadku gdy:

- 1) usługi weterynaryjne są wykonywane przy użyciu narzędzi i sprzętu weterynaryjnego wielokrotnego użytku, pokój przyjęć wyposaża się w autoklaw lub sterylizator na suche powietrze;
- 2) wykonuje się zabiegi w znieczuleniu ogólnym, pokój przyjęć wyposaża się w:
 - a) sprzęt do dożylnego podawania leków,
 - b) źródło światła bezcieniowego.

Gabinet weterynaryjny wyposaża się ponadto w:

- 1) przenośny sprzęt weterynaryjny,

- 2) pojemniki zapewniające sterylność transportowanego sprzętu,

- 3) sprzęt i urządzenia do przechowywania, podczas transportu, produktów leczniczych, artykułów sanitarnych, sprzętu jednorazowego użytku i innych produktów medycznych, zgodnie z wymogami określonymi przez ich producenta lub wynikającymi z ich indywidualnych właściwości

– w przypadku gdy usługi weterynaryjne są świadczone poza gabinetem.

Wyposażenie przychodni weterynaryjnej

Na podstawie art. 8 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych Przychodnia weterynaryjna powinna zostać wyposażona w szczególności w:

- 1) pokój przyjęć z poczekalnią;
- 2) salę zabiegową;
- 3) aparaturę i sprzęt dostosowane do zakresu świadczonych usług weterynaryjnych;
- 4) sprzęt i urządzenia do przechowywania produktów leczniczych i wyrobów medycznych;
- 5) zaplecze sanitarne i socjalne.

Uwaga

Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz ogólnokrajowych organizacji zrzeszających osoby wykonujące zawody z zakresu medycyny weterynaryjnej, określił w Rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań dla przychodni weterynaryjnych z dnia 16 sierpnia 2004 r. (t.j. Dz. U. Nr 194, poz. 1991) szczegółowo wymagania, mając na względzie prawidłowe wykonywanie przez przychodnię weterynaryjną usług weterynaryjnych oraz bezpieczeństwo epizootyczne i epidemiologiczne.

Wyposażenie lecznicy weterynaryjnej

Na podstawie art. 9 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt, lecznica weterynaryjna powinna zostać wyposażona w szczególności w:

- 1) pomieszczenie do stacjonarnego leczenia, obserwacji i izolacji zwierząt dostosowane do gatunków leczonych zwierząt;
- 2) pokój przyjęć z poczekalnią;
- 3) aparaturę i sprzęt dostosowane do zakresu świadczonych usług weterynaryjnych;
- 4) salę zabiegowo-operacyjną;

- 5) sprzęt i urządzenia do przechowywania produktów leczniczych i wyrobów medycznych;

- 6) magazyn środków i sprzętu dezynfekcyjnego;

- 7) zaplecze sanitarne i socjalne.

Lecznica weterynaryjna zapewnia całodobową obserwację i leczenie zwierząt.

Uwaga

Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz ogólnokrajowych organizacji zrzeszających osoby wykonujące zawody z zakresu medycyny weterynaryjnej, określił w Rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań dla lecznic weterynaryjnych z dnia 16 sierpnia 2004 r. (t.j. Dz. U. Nr 194, poz. 1992) wymagania, mając na względzie prawidłowe wykonywanie przez lecznicę weterynaryjną usług weterynaryjnych oraz bezpieczeństwo epizootyczne i epidemiologiczne.

Wyposażenie kliniki weterynaryjnej

Klinika weterynaryjna zgodnie z art. 10 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt jest wyposażona w szczególności w:

- 1) pomieszczenie do stacjonarnego leczenia, obserwacji i izolacji zwierząt dostosowane do gatunków leczonych zwierząt;
- 2) poczekalnie;
- 3) gabinety zabiegowe;
- 4) salę operacyjną;
- 5) magazyn produktów leczniczych i wyrobów medycznych;
- 6) magazyn środków i sprzętu dezynfekcyjnego;
- 7) aparaturę i sprzęt dostosowane do zakresu świadczonych usług specjalistycznych;
- 8) aparaturę i sprzęt diagnostyczny;
- 9) zaplecze sanitarne, socjalne i gospodarcze.

Klinika weterynaryjna powinna zapewniać całodobową obserwację i leczenie zwierząt.

W klinice weterynaryjnej usługi weterynaryjne świadczy co najmniej trzech lekarzy weterynarii, w tym jeden lekarz z tytułem specjalisty w zakresie usług weterynaryjnych świadczonych przez klinikę.

Ponadto klinika weterynaryjna powinna współpracować w zakresie świadczonych usług weterynaryjnych z innymi zakładami leczniczymi dla zwierząt, a w szczególności powinna przyjmować

pacjentów skierowanych przez te zakłady do leczenia.

Uwaga

Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz ogólnokrajowych organizacji zrzeszających osoby wykonujące zawody z zakresu medycyny weterynaryjnej, określił w Rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań dla klinik weterynaryjnych (t.j. Dz. U. Nr 194, poz. 1993,) wymagania, mając na względzie prawidłowe wykonywanie przez klinikę weterynaryjną usług weterynaryjnych oraz bezpieczeństwo epizootyczne i epidemiologiczne.

Wyposażenie weterynaryjnego laboratorium diagnostycznego

Weterynaryjne laboratorium diagnostyczne na podstawie art. 11 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt powinno zostać wyposażone w szczególności w:

- 1) pokój przyjęć prób do badań diagnostycznych;
- 2) salę laboratoryjną;
- 3) aparaturę i sprzęt dostosowane do zakresu wykonywanych badań;
- 4) sprzęt i urządzenia do przechowywania używanych środków i materiałów;
- 5) zaplecze sanitarne i socjalne.

Uwaga

Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz ogólnokrajowych organizacji zrzeszających osoby wykonujące zawody z zakresu medycyny weterynaryjnej, określił w Rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań dla weterynaryjnych laboratoriów diagnostycznych (t.j. Dz. U. Nr 194, poz. 1994), mając na względzie prawidłowe wykonywanie przez weterynaryjne laboratorium diagnostyczne usług laboratoryjnych.

Uprawnienia lekarzy weterynarii do prowadzenia szkoleń

Zgodnie z art. 12 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt, zakłady lecznicze dla zwierząt mogą, z zastrzeżeniem art 12 ust. 2 tejże ustawy, prowadzić:

- 1) szkolenie praktyczne uczniów szkół ponadpodstawowych;
- 2) szkolenie praktyczne studentów kierunku weterynaria w zakresie wynikającym z programu studiów;

- 3) szkolenie podyplomowe lekarzy weterynarii;
- 4) szkolenie specjalizacyjne lekarzy weterynarii.

Klinika weterynaryjna jest obowiązana do prowadzenia szkoleń. Szkolenia takie są odpłatne. Wysokość odpłatności określa, w drodze uchwały, Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, uwzględniając rodzaj szkolenia.

Uwaga

Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz ogólnokrajowych organizacji zrzeszających osoby wykonujące zawody z zakresu medycyny weterynaryjnej, określił w Rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 sierpnia 2004 r w sprawie wymagań dla klinik weterynaryjnych (t.j. Dz. U. Nr 194, poz. 1993), szczegółowo wymagania, mając na względzie prawidłowe wykonywanie przez klinikę weterynaryjną usług weterynaryjnych oraz bezpieczeństwo epizootyczne i epidemiologiczne.

Lekarze weterynarii jako osoby uprawnione do kierowania zakładami leczniczymi dla zwierząt

Na podstawie art. 13 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt, gabinetem weterynaryjnym powinien kierować lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii. Natomiast przychodnią weterynaryjną powinien kierować lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz co najmniej roczny okres pracy w zawodzie lekarza weterynarii.

W kwestii kierowania leczniczą weterynaryjną należy stwierdzić iż powinien nią również kierować lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz co najmniej 2-letni okres pracy w zawodzie lekarza weterynarii.

Natomiast Klinikę weterynaryjną lub weterynaryjnym laboratorium diagnostycznym powinien kierować lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz co najmniej 5-letni okres pracy w zawodzie lekarza weterynarii.

Lekarz weterynarii może kierować tylko jednym zakładem leczniczym dla zwierząt.

Uwaga

Lekarz weterynarii nie może równocześnie wykonywać zawodu w zakładzie leczniczym dla zwierząt i w hurtowni farmaceutycznej prowadzącej obrót produktami leczniczymi, paszami leczniczymi

i wyrobami medycznymi stosowanymi wyłącznie u zwierząt.

Organizację i funkcjonowanie zakładu leczniczego dla zwierząt powinien określać regulamin nadany przez podmiot, który utworzył zakład.

W regulaminie zakładu leczniczego dla zwierząt określa się w szczególności:

- 1) podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt;
- 2) nazwę zakładu leczniczego dla zwierząt odpowiadającą zakresowi świadczonych usług weterynaryjnych;
- 3) cel i zadania zakładu leczniczego dla zwierząt;
- 4) siedzibę i obszar działania;
- 5) rodzaj i zakres świadczonych usług weterynaryjnych;
- 6) organizację wewnętrzną zakładu leczniczego dla zwierząt;
- 7) zasady i tryb prowadzenia szkoleń,

O zmianach w regulaminie zakładu leczniczego dla zwierząt podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt jest obowiązany każdorazowo w terminie 30 dni od dnia ich wprowadzenia powiadomić okręgową radę lekarsko-weterynaryjną.

Podstawa prawna

- Ustawa o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (t.j. Dz. U. z 2023 poz. 154 ze zm.)
- Ustawa o zakładach leczniczych dla zwierząt (t.j. 2019 r. poz. 24 ze zm.)
- Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań dla weterynaryjnych laboratoriów diagnostycznych (t.j. Dz. U. Nr 194, poz. 1994)
- Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań dla klinik weterynaryjnych (t.j. Dz. U. Nr 194, poz. 1993)
- Rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań dla lecznic weterynaryjnych z dnia 16 sierpnia 2004 r. (t.j. Dz. U. Nr 194, poz. 1992)
- Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań dla gabinetów weterynaryjnych z dnia 16 sierpnia 2004 r. (t.j. Dz. U. Nr 194, poz. 1990)
- Rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań dla przychodni weterynaryjnych (t.j. Dz. U. Nr 194, poz. 1991).